

veszteségeikért, szenvedéseikért, a megdráguló és kényelmetlenné vált élet nyomorúságaiért minden egzisztencia azokat fogja felelősségre vonni, akik e csapást a társadalom nyakára hozták.

Nyolc postahivatal a szegedi tanyákon.

— A kereskedelmi miniszter leirata. —
Március elsején lép életbe az új rendelet.

(Saját tudósítónktól.) A szeged-tanyai lakosság, több, mint negyvenezer ember, postai forgalom tekintetében a legelmaradottabb állapotok között él. Vasut: a messze jövő zenéje még, posta: ezt az intézményt a városnál alkalmazott lovasrendőrök képviselik, akiknek ott amúgy is annyi a közigazgatási tenni valójuk, hogy a postai forgalom lebonyolítására csak utolsó sorban kerülhet sor. Egészen a középkor postaforgalmi viszonyai alatt nyögött a tanyai nép, míg most leérkezett a kereskedelmi miniszternek egy rendelete, amely fölszabadítja ezek alól a hátramaradott állapotok alól. Szeged és Budapest között magyar viszonyainkhoz mérten, elsőrangú a közlekedés, közönséges levél, ha reggel Budapesten postára teszik, már délután Szegeden van, de ugyanezkor valamelyik szegedi tanyára szóló levelet csak három nap, sőt négy-öt nap múlva kap kézhez a címzett. Különösen, ha az időjárás rossz, késik a posta sokáig. Aki a tanyai viszonyokkal ismerős, nem csodálkozik ezen. Például, ha Alsóközpontra szól egy levél, a szegedi postahivatal átadja a dorozsmai hivatalnak és amíg innen Alsóközpontra kerül, — persze lovasrendőr útján, — beletelik egy egész nap. Alsóközpontra a forgalmi központ Alsótanyán s körülötte sok-sok kilométernyi távolságra sorakoznak a különböző nevű tanyák és majorok. Ezeken él a lakosság zöme és ezeknek van legnagyobb szükségük a postára. Csakhogy természetesen, ha a központ egy nap alatt kapja meg a levelet, ők semmiesetre se kaphatják meg két-három napnál hamarabb, Felsőtanyán is ugyanez a helyzet.

Március elsejével megszűnnek ezek a rendezetlen viszonyok. A meglévő négy postahivatal mellé még négy új postahivatal

kap a tanyai lakosság, egyet Bojárhalom, a másodikat Csorva, a harmadikat Királyhalom és a negyediket Csengele elnevezéssel. Az újítás lényege azonban tulajdonképpen nem a postahivatalok szaporítása, mert ezzel a közlekedés nem igen lenne gyorsabb, hanem az, hogy a lovasrendőröket fölmentik a postai szolgálat alól és rendszeresen díjazott, ugynevezett postai ügynökök látják el a levelek, csomagok stb. kézbesítését. A tanyai postahivatalok a szegedi postahivatal hatásköre és felügyelete alá tartoznak. A kereskedelmi miniszter leiratát, amelyben a tanyai postai ügy rendezését engedélyezi, közérdekű részeiben itt közöljük.

A szegedi tanyákon rendszeres postaszolgálat berendezése tárgyában 1912. december 6-án tett felterjesztéséből tudomásul veszem, hogy Szeged város azt a tervét, mely szerint a tanyai lakosság részére érkező postai küldemények rendszeresebb és gyorsabb kézbesítését az erre felhasznált lovasrendőröknek szaporítása által kívánja biztosítani, elejtette, a kért 15.000 illetve 10.000 korona államsegélytől eltekint és a helyett egyes tanyai gócpontokon postai ügynökségek felállítását s ezekről valamint a tanyákon már működő postahivataloktól a körzeteikbe lovaskézbesítőt és gyűjtőjáratok berendezését kéri s a tanyai postaszolgálat illetően rendezéséhez 10 éven át évi 600 korona hozzájárulást hajlandó fizetni.

A város kérelmét méltányolva és ajánlatát elfogadva megengedem, hogy az igazgatóság Szeged város tanyáin a postaszolgálatot a város tanácsával egyetértően tett javaslatának megfelelően rendezze.

Allitson fel tehát a bojárhalmi iskolánál „Bojárhalom” elnevezéssel, a csorvai iskolánál „Csorva” elnevezéssel, a királyhalmi várostanyánál „Királyhalom” elnevezéssel és végül a csengelei pályaudvaron „Csengele” elnevezéssel postai ügynökséget.

A bojárhalmi ügynökséget kösse össze egyfogatu kocsijárat útján a szegedi I. számú postahivattal s helyezze ezen hivatal ellenőrzése alá. A csorvai ügynökségtől rendezzen be a szegedi 5. számú postahivatal érintésével Horgosig szintén egyfogatu kocsijáratot s ezen ügynökség ellenőrzésével a szegedi 5. számú postahivattal bizza meg. Egyben mondja fel utóbbi hivatal szállítási szolgálatát és az új egységes járat berendezésé-

vel egyidejűleg a szegedi 5 és Horgos közt közlekedő járatot a fentartásáért megállapított évi 600 korona szállítási átalánnyal együtt szüntesse meg. A királyhalmi ügynökség és az ellenőrzésével megbízandó Horgos-Királyhalom pályaudvari postahivatal közt szintén egyfogatu kocsijáratot rendezzen be.

A csengelei ügynökség forgalmát a Budapest és Bázis közt közlekedő mindkét irányú 4 számú mozgópostákkal közvetítse és ellenőrzésével a kiskunfélegyházi posta és távirda hivatal bizza meg.

Ugyanezen négy postai ügynökségtől, mint a szegedi 5 számú, a röske-szentmihálytelek-pályaudvari, a szeged-felsőtanyai és a szatymazi postahivattal vagyis a szegedi tanyák egész területéből alkotandó nyolc körzet mindegyikének központjából az illető körzetbe rendezzen be lovaskézbesítő- és gyűjtő járatot, mely naponként közlekedve, de más irányba indítva olyképp tartassék fenn, hogy a lovas-levélhordó két-két naponként az egész körzetet bejárassa.

A postai ügynökök részére egyenként évi 180 korona munkajutalékot engedélyezek. A bojárhalmi és királyhalmi ügynökség szállítási átalányát egyenként évi 1200, a csorvai ügynökségét évi 1500, a lovas-kézbesítő és gyűjtőjáratok fentartásáért rendszerített levélhordói átalányt pedig egyenként évi 1200 koronában állapítom meg.

Szeged város évi hozzájárulását a posta igazgatóság javaslatától eltérőleg csak azon időtől kezdve kívánom igénybe venni, amikor a most engedélyezett berendezések teljesen, is tulnyomó részben életbe lépnek.

Budapest, 1913. január 7-én.

A kereskedelemügyi miniszter megbízásából: Follért.

— Návay beszámol. A temesvári ellenzékiek szövetkeztek a munkapártból kivált választójogosokkal és a szociálistákkal, hogy Návay Lajos mellett demonstráljanak. A hivatalos körök ugyanis helytelenítik Návay kilépését. Az ellenzéki polgárság és munkárság fölkérésére Návay január 19-én, vasárnap beszámolót mond. A Ház volt elnökét nagy ovációval fogadja Temesvár népe.

— Mici, én úgy féltetek téged. Mici nevetett.
— Mitől, vagy kitől ugyan?
— Attól, hogy egyedül maradsz itt, a nagyváros zűrzavarában. Eddig apa mindennap elkísért az iskolába. Hazahozott. Ezt Emma néni nem teheti és te egyedül fogsz járkálni.

Ella elhallgatott. Az óra egyet ütött. Ella leült Mici ágya szélére. A foga vacogott, amikor mondta:

— Mici, hadd itt az iskolát és gyere velem.

Ha világosság lett volna a szobában, Ella láthatta volna, mint sápadt el Mici, így csak szomorú, szemrehányó hangját hallotta. A szomorú hangtól pedig megijedt.

— Hogy kívánhatsz ilyet, Ella?

— Igazad van, Mici. Ostobaság volt, a mit mondtam. Elfelejtettem, hogy mennyit küzdöttél, amíg apa beleegyezett, hogy a színészpályára lépj.

A szomszédszobában fölébredt az ezredes, haragosan szólt:

— Lányok, már reggel lesz és ti még mindig diskuráltok. Aludjatok azonnal.

Ella lefeküdt Mici mellé s megpróbáltak aludni. Micinek sikerült is, de Ellát még a hajnal is ébren találta.

Szürke reggeli köd nehezedett a levegőre. A lányok apjukkal kiinn voltak a pályaudvaron és várták a vonatot. Ella fehér csokrot tartott a kezében, melyet Nagy Jenő, a velük ugyanazon házban lakó orvosnővendéktől kapott bucsuzól.

A virágokat oly nagy szeretettel nézte, hogy Micinek feltűnt.

— Mit nézel annyira a virágokon?

— Oly szépek — suttogta Ella könybelábadt szemmel és az ajkához szorította a csokrot.

Mici a könyveket félremagyarázta. Azt hitte, Budapesttől esik neheze elválni Ellának.

— Sajnálod, hogy el kell innen menned, Ella?

Ella tekintete ismét a virágokra siklott és úgy mondta:

— Sajnálom...

A vonat indulását jelezték. Gyorsan bocsúztak, az édesapjuk, egy régi ismerőssel beszélgetett, odament a lányokhoz. Megcsókolta Mici homlokát, a lelkére kötötte, hogy vigyázzon magára. Aztán karonfogta Ellát, akinek a szemében könyek égtek és beültek a kupéba.

Mici homályos szemmel nézett a robogó vonat után és a fülébe csengtek Ella utolsó szavai:

— Mindenkiről irj, — mondta és a mindenkiről szót különösen hangsúlyozta.

Mici megígérte, hogy mindenkiről ír. Aztán beült a villamosba, ott meghúzódott egy sarokban, a fejét lehajtva, a szomorú Ellára gondolt, akinek az utolsó napon való viselkedését nem értette.

Harmadnapra Ellától levelet kapott. Azt írta, hogy az édesapjuk boldog, mert falun lehet. Írt az iskoláról, a gyerekekről, mindenkiről, csak — magáról nem.

És amikor Mici megkérdezte, hogy új helyzetében boldog-e? Akkor Ella azt felelte:

— Mici, ha szeretsz, ne kívánd, hogy erre feleljek és hogy magamról egyáltalán írjak.

Mici értelmetlenül nézett a papírra, amin könyvek nyomát is látni vélte. És hirtelen világosság lett az agyában.

— Ella, te Nagy Jenőbe vagy szerelmes — írta a következő levélben.

Ella, amikor olvasta a levelet, elhalványodott és a szemébe könny szökött.

— Eltalálta — gondolta — de kibeszélem és nem fogja egyik sem megtudni soha.

És válaszolt Micinek:

— Te kis csacsi lány, hogy jut eszedbe ilyesmi? Én Nagy Jenőbe volnék szerelmes? Gyerek, honnét vetted ezt a gondolatot? Tanulj inkább.

És Mici szentül hitte, hogy tévedett. Azután nem is igen gondolkozhatott, mert közeledtek a vizsgái és a szerepek tanulásával volt elfoglalva.

Egy virágillatos júniusi délután egyedül ült a szobájában, amikor egy magas, barna fiatalember belépett. Nagy Jenő volt, ki a két év alatt, amióta a nagynénjénél lakott, gyakran fölkereste. Az utóbbi hetekben azonban nagyon ritkán jött és most Mici kitörő örömmel fogadta. Nagy Jenő megállt Mici előtt és mosolyogva mondta:

— Micike, tegnap lettem orvos és most mondok magának valamit, ami két szóból áll csupán: legyen a feleségem. Azt hiszem, megérezte, hogy régóta szeretem.